Kuuromykkäin Lehti.

N:o 9. Syyskuu 1905. 10:s vuos.

Tilaushinta: 1 mk. 50 p. vuodelta.

Toimittajat: *Aaro Iivari Savolainen. K. Reponen.* vastaava.

Muistelmia matkalta.

Tänä kesänä matkustin Saksassa ja Sveitsissä. Siellä usein muistin »Kuuromykkäin lehteä». Tahdoin kirjoittaa tähän, mutta minulla ei ollut tilaisuutta siihen.

Nyt olen kotonani, isäni luona ja koetan kertoa tuosta hauskasta matkasta.

Heinäkuun alkupäivinä lähdin Helsingistä laivalla. Ilma oli kaunis ja meri tyyni. Kolmantena päivänä tulimme Tanskan pääkaupunkiin *Köpenhaminaan*, jossa elimme koko päivän. Se on suuri kaupunki. Siellä puhutaan Tanskan kieltä, jota on vaikea ymmärtää.

Kaupungissa on museo, jota kutsutaan *Thorwaldsénin* museoksi. Thorwaldsén oli kuvanveistäjä. Hän veisti kivestä kauniita kuvia. Hän oli taiteilija.

Emme nähneet häntä, sillä hän on jo kuollut. Jos joku ihminen sanoisi mulle: »ei Thorwaldsénia ole ollutkaan. Ne museossa olevat kuvat ovat itses-

tään tulleet! Ei niitä ole kukaan veistänyt!» Niin, jos joku sanoisi minulle näin, niin siitä huomaisin ihmisen sairaaksi. Ei kukaan uskoisi hänen puhettaan.

Maailmassa on paljon ihmisiä, jotka sanovat ettei *Jumalaa* ole. Kun he eivät näe *Häntä*, luulevat he ettei *Häntä* ole olemassa. He näkevät taivaan ja maan, auringon, kuun ja tähdet, puut, pensaat ja muut kasvit, sekä eläimet, mutta sanovat: ne ovat tulleet itsestään! Moni kuuromykkä uskoo näiden ihmisten turhia sanoja — ja luulee ettei *Jumalaa* olekaan. Se on pimeyttä.

Kun kävelin siellä museossa niin ajattelin: »taiteilijaa en näe, mutta hänen työnsä puhuvat minulle hänestä!»

Kun kävelen metsässä, niin puut, pensaat, kukkaset, kivet, ruoho, lintuset ja kaikki, mitä ympärilläni näen, sanovat minulle: on olemassa *Jumala,* hyvä, rakastavainen *Jumala,* joka meidät loi!

Tosin me emme *näe Jumalaa* itseään, mutta *Hänen* tekonsa näemme. Me voimme tuntea *Hänet,* rakastaa *Häntä* ja tulla *Hänen* lapsikseen. — —

Tanskasta matkustin Saksaan. Tanskan maa oli tasaista. Ei siellä ollut vuoria, eikä kukkuloita. En nähnyt siellä suuria kyliä, enkä isoja metsiä. Juna kulki hyvin nopeasti niittyjen ja peltojen kautta.

Saimme kulkea kahden salmen yli höyrylautalla. Lautta oli niin suuri, että siihen mahtui junakin.

Pohjois Saksa oli tasaista maata. Valtakunnan pääkaupunki *Berlin* on suurella tasangolla. Se on iso, kaunis kaupunki. Leveillä kaduilla kulki raitiovaunuja ristiin rastiin ja ihmisiä vilisi niinkuin muurahaisia muurahaispesässä.

Berliinissä oli suuri kokous. »Christian Endeawar» yhdistys on nuorten kristillinen yhdistys ja se vietti siellä kokoustaan. Siellä oli edustajia 15 eri maasta. Tämän yhdistyksen jäsenet rakastavat *Jeesusta.* He tahtovat totella *Häntä.* Ovat raittiit. Eivät juo väkeviä juomia, eivätkä polta tupakkaa. He tahtovat kulkea hyvällä tiellä ja auttaa toisia sille.

Suurin osa tämän yhdistyksen jäsenistä on nuoria. Nuorilla on niin paljon kiusauksia. Pahat toverit houkuttelevat pahaan ja jos ei mene heidän kanssaan, niin he pilkkaavat: »C. E.» yhdistyksen jäsenet tahtovat auttaa toisiaan hyvään.

Jumala siunatkoon tätä yhdistystä!

Berliinissä oli paljon katsottavaa. Vanhassa *kuninkaallisessa linnassa* olimme. Meitä ei laskettu sisälle, ennenkun olimme panneet jalkaamme tohvelit, pehmeät verkakengät. Ne olivat niin suuret, että putosivat jalasta vähän väliä.

Katselin niitä kauniita huoneita, joissa ei nyt kukaan asu. Ennen niissä kulki kuninkaat, ylhäiset miehet ja naiset. Missä he nyt ovat? He ovat pois maailmasta. He elivät täällä vähän aikaa.

Ihmisen elämä maailmassa on lyhyt. Hän syntyy köyhänä. Ei kuninkaankaan lapsi tuo mitään tänne tullessaan, ei vie mennessään. Kaikki tulemme maailmaan tyhjin käsin, mutta me voimme kuolla rikkaina, ei rikkaina rahasta ja tavarasta, mutta rikkaana *Jumalassa! Jeesus* tekee meidät rikkaiksi ilosta ja rauhasta. Jos me tahdomme tämän elämän jälkeen tulla *Hänen* palatsiinsa, on meidän otettava vastaan se puku, jonka *Jeesus* antaa. Hän tahtoo antaa meille „*uuden*“ sydämen, „*puhtaan*“ sydämen.

Hän verellään puhdistaa meitä kaikesta synnistä. Jollei *Jeesus* saa meitä puhdistaa, emme pääse portista sisälle, sillä taivaan kaupunkiin ei lasketa ketään saastaista, puhdistamatonta. Senvuoksi rakas Vapahtajamme sanoo:

„*Tyttäreni, poikani, anna minulle sinun sydämesi!*“ Rakas lukija! Oletko antanut sydämesi *Jeesukselle?* Oletko sanonut: ota, *Jeesus* rakas, minun sydämeni, puhdista se, asu siinä!

Jeesus seisoo sydämen ovella ja kolkuttaa!

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Eläintarhassa ja *museossa* kävimme. Niissä oli paljon nähtävää. *Akvariumissa* näimme ihmeellisiä, meressä eläviä eläviä. Monet niistä olivat kasvien näköisiä.

Dresden on yksi Saksan kuuluisa kaupunki, sillä siellä on hyvin suuri kokoelma taidemaalauksia. Itäänpäin Dresdenistä on ihana vuoriseutu,

Saksin Sveitsi, jossa on omituisen näköisiä, korkeita kalliopatsaita. Dresdenistä juna kiiti Sveitsiä kohden. Seudut olivat ihanat. Korkeiden vuorten välissä olevissa laaksoissa juna pujahteli ja aina vähän ajan perästä katosi vuoren sisälle eli tunneliin.

Näimme Shaffhausenin kauniin vesiputouksen. Sveitsiin tultuamme pysähdyimme *Zürich* nimiseen kaupunkiin, jossa oli juuri ollut suuri laulujuhla. Koko kaupunki oli liputettu.

Sieltä menimme *Luzerniin,* pieneen kaupunkiin, jonne joka vuosi matkustaa satoja tuhansia ihmisiä. Se on ihanalla seudulla, korkeiden vuorten ympäröimänä. (Jatk.)

Puhuvien kuuromykkäin Liiton Säännöt Turussa.

---

1 §.

Puhuvien kuuromykkäin Liiton tarkoituksena on olla yhdyssiteenä Turun koulun entisten oppilaiden välillä,

edistämällä puheen käyttämistä ja kehittämistä jäsenten keskuudessa,

toimimalla jäsenille hengellistä ja henkistä virkistystä sekä

hankkimalla heille aineellista kannatusta.

2 §.

Tarkoitustaan koettaa Liitto toteuttaa mikäli mahdollista on:

1) kokoontumalla sunnuntaisin ja muulloinkin illanviettoihin, joissa keskusteluilla, esitelmillä y. m. tehdään Liiton elämä virkeäksi ja henkisesti kehitettäväksi,

2) antamalla opetusta siveellisyys- ja raittiusasiassa sekä muissakin hyödyllisissä aineissa,

3) hankkimalla kirjallisuutta jäsenten luettavaksi,

4) toimittamalla jäsenille ammattiopetusta ja työtä sekä varojen mukaan tukea niitä Liiton kuuromykkiä, jotka sairauden, vanhuuden tai muiden syiden tähden ovat avun tarpeessa, ja

5) neuvomalla heitä asioimisissa muiden ihmisten kanssa.

3 §.

Liitto yhdistyy rinnakkaisosastona Turun k. m. yhdistykseen Liiton yleisissä asioissa ja toimii itsenäisesti muissa suhteissa.

4 §.

Liiton jäseneksi pääsee jokainen koulun entinen oppilas ja otetaan Liittoon myöskin muiden puhekoulujen käyneitä kuuromykkiä ja kuulevia ihmisiä, jotka siihen tahtovat liittyä ja jotka toimikunta siihen hyväksyy. Kunniajäseninä Liittoon kuuluvat Turun k. m. koulun opettajiston jäsenet, jotka vuorotellen ohjaavat Liiton illanviettoja ja kokouksia. Kunniajäseniksi Liittoon voidaan myös kutsua henkilöitä, jotka jollain tavoin kannattavat Liiton pyrintöjä.

5 §.

Vakinainen vuosimaksu, joka on kaksi (2) markkaa, maksetaan johtokunnan määräämällä ajalla ja voipi johtokunta vapauttaa jäsenen vuosimaksun suorittamisesta.

6 §.

Liiton jäsen, joka haluaa olla osallisena Turun kuuromykkäin yhdistyksen sairasapukassassa, suorittaa siihen kolme (3) markkaa vuosittain.

7 §.

Toukokuussa pidettävässä vuosikokouksessa:

1) luetaan vuosikertomus,

2) päätetään johtokunnalle annettavasta tilinvapaudesta,

3) valitaan seuraavaksi kalenterivuodeksi johtokunnan puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja kuusi muuta jäsentä, ja

4) juoksevan vuoden tilintarkastajaksi kaksi varsinaista ja yksi varatilintarkastaja, sekä

5) käsitellään johtokunnan tai yksityisien jäsenien ehdottamia kysymyksiä.

8 §.

Johtokunnan jäsenistä vuosittain eroaa kaksi jäsentä, ensin arvalla ja sitte vuoronsa mukaan.

Johtokunta hoitaa kaikki Liiton asiat ja on päätösvaltainen kun viisi jäsentä on saapuvilla.

Johtokunta valitsee keskuudestaan pöytäkirjurin ja rahastonhoitajan, joka antaa rahavaroista kahden tilintarkastajan tarkastaman tilin vuosikokouksen päätettäväksi.

Johtokunta antaa vuosikertomuksen vuosikokoukseen.

9 §.

Johtokunnalla on oikeus erottaa Liitosta henkilö, joka sopimattomalla käytöksellä rikkoo Liiton järjestystä tai ei suorita jäsenmaksuaan.

10 §.

Liitto saa vastaanottaa lahjoja ja testamentteja.

11 §.

Paikkakunnille, missä suurempi luku jäseniä asuu, johtokunta valitsee asiamiehiä tai perustaa haaraosastoja, jos sen tarpeelliseksi katsoo.

12 §.

Liiton sääntöjen muutoksiin vaaditaan kaksi kolmannesta annetuista äänistä.

Kirjeitä kuuromykiltä.

Kirje Helsingistä.

Rakkaat ent. koul. toverit!

Koska on aika, rupean minä taaskin kirjoittamaan tämän lehden kautta teille kertomuksestani.

Minä olen ollut yksitoista kuukautta täällä Helsingissä; siis yhden kuukauden kuluttua koko vuoden. Ja minulla on hauska työssä Elfvingin kirjansitomossa ja työtoverit ovat niin hyviä minua kohtaan. Kyllä on ollut paljon työtä tänä kesänä, joten on lisääntynyt työntekijöitä; kaikkiaan on työssä nyt noin 30 henkeä. Minä tahdon olla vielä kauvan työssä, koska minulla on hyvä täällä olla.

Kun minä aijoin mennä Tampereen läpi Ikaalisiin kesälomalle, niin kysyin värkmestari Elfvingiltä lupaa siihen kahdeksi kuukaudeksi, mutta hän ei laskenut kauvaksi ajaksi, kuin 1 tahi 2 viikoksi. Sentähden minä en viitsinyt kuitenkaan mennä sinne vaan aloin heti matkustaa 22 p. kesäkuuta Kotkaan käymään, mutta matkalla minä kohtasin O. Hämäläisen ja E. Hietasen Kausalan asemalla, Hämäläinen lähtien Kuopioon ja Hietanen Harjuun. Me tulimme Kouvolaan klo puoli 2 yöllä. Asemalla tuli Ida Salmi tervehtimään meitä ja kysyi minulta: »minne sinä menet?» Sanoin meneväni Kotkaan, mutta minä tahtoisin tulla Kymin tehtaalle katsomaan. Me tulimme sinne juhannusaattoaamuna klo 5 ja menimme Idan

kotiin. Siellä alkoi silloin markkinat ja kävin katsomassa niitä. Kun Ida on työssä Kymin paperitehtaassa, niin minä menin sitten konttoriin saadakseni luvan mennä tehtaisiin katsomaan, millä tavalla siellä valmistetaan paperia. Sen johdosta annettiin minulle pääsylippu, jota käytin mennäkseni tehtaisiin ja ihmetellen katsoin koneita, joita on sangen paljon ja suuria sekä liikkuvia, ja joiden avulla valmistetaan eri tavalla paperia, pahvia y. m. Tehtaiden välillä on voimakas koski, jonka toisella puolella sijaitsee myös Kuusankosken paperitehdas.

Iltapäivällä kello 4 läksin sieltä paikallisjunalla Kouvolaan, josta toisella junalla Kotkaan. Siellä menin kirjansitoja K. Piiraisen luokse, jussa löysin A. Laatikaisen. He olivat iloisia ja sanoivat minut tervetulleeksi. K. Piirainen on naimisissa Malviina Ylösen kanssa ja heillä on lapsi. A. Laatikainen on työmiehenä Kotkassa. Katseltuani Kotkan kaupunkia, matkustin vielä juhannuspäivänä Uudessakylässä, Villähdessä, Lahdessa ja Vesijärvellä ja sitten tulin Helsinkiin 26 p. kesäkuuta. Kyllä minä olin hyvin iloinen, kun olen löytänyt eli tavannut matkalla monta entistä koulutoveriani sekä tuttaviakin. Kuuma ja kaunis ilma oli suosinut minua silloin monena päivänä.

Minä kerron vähän huvimatkasta Porvooseen. Kun Helsingissä kolmas yleinen k. m. kokous päättyi, me matkustimme 5 p. kesäkuuta kello 10 a. p. »Helsingfors» nimisellä laivalla Helsingistä Porvooseen; muassa oli lähes 80 henkilöä. Sinne saavuttuamme, menimme pian katsomaan komeaa ja kaunista Runebergin hautapatsasta ja sitten tuomiokirkkoa y. m. Myöhemmin tulimme Porvoon k. m. koululle, jossa katselimme luokkahuoneita y. m. Se tontti on vähän samallainen kun Mikkelin k. m. koulun tontti. Sen jälkeen me palasimme takaisin Helsinkiin kello yli 9 illalla; laiva myöhästyi tunnin, kun ilma oli sumuinen ja sateinen.

Lopuksi lausun sydämmelliset terveiset kaikille opettajille, luokkatovereilleni, koulutovereilleni sekä muille ystäville kuuromykille. Voikaa hyvin!

Teistä on joku erehdyksessä tai unohduksessa kirjoittanut osoitteeni väärin. Minun osoitteeni on: Kruununvuorenkatu 3, Elfvingin kirjansitomo.

Ystävyydellä

J. H. Ylén.

Helsingissä, 20 p. Elokuuta 1905.

Kirje Turusta $^{21}/_{8}$ 05.

Nyt tartun kynääni ja kirjoitan Kuuromykkäin lehteen, sillä täältä en ole nähnyt keneltäkään kirjotuksia. Tahdon senvuoksi itse kertoa vähän kuulumisia täältä. Me olemme perustaneet tänne raittiusseuran, joka sai nimeksi Turun kuuromykkäin raittiusseura. Olisi minusta oikein hauskaa jos kuuromykät kaikki vähitellen yhdistyisivät raittiusseuraan. Silloin saisimme paljon pahaa poistetuksi kuuromykkäin keskuudesta. Täällä Turussa on näet hyvin paljon kuuromykkiä, jotka rakastavat väkijuomia enemmän kun luulisikaan. On kyllä suuri häpeä, että kuuromykät ovat juoppoja, mutta se on kuitenkin totuus, jota ei voi salata. Sen ovat huomanneet monet k. m. itsekin ja nyt liittyneet raittiusseuraan. Toivon myöskin että k. m. Jumalan avulla voisivat pitää lupauksensa ja olla raittiit. Terveys, joka on ihmiselle kaikkein paras lahja, joka juo ei ole terve vaan sairas. Raittiusseuran perustamisesta olemme suuresti kiitolliset maisteri Lückille. Hän pitää paljon kuuromykistä ja on aina valmis auttamaan ja neuvomaan heitä. Pyydän lopuksi, että kaikki Turun kuuromykät, jotka ymmärtävät omaa etuansa,

liittyisivät yhteen ja tekisivät työtä raittiuden hyväksi. Jumala siunatkoon työtämme.

Ystävyydellä

Elin Virtanen.

Vähäsen vastausta kirjeesen.

Aini Silanderille Kotkassa.

Kirjoitat: »väsyneenä tuijotan, olen kalpea kutojatar. Ystäväni on rautainen kone». Ja tälle ystävällesi sinä puhut, leikillisesti taikka surunvoittoisesti, elämäsi vähäiset toiveet, painostavat huolet, monet haaveilut. Kirjoitat niin liikuttavan kauniisti, että näistä riveistä väsyneen kutojattaren kuva vieraankin lukijan ajatuksissa säilyy.

— —

Minulla on kokoelma norjalaisia runoja. Näiden joukossa on eräs lyhyt, sangen kaunis runo. Ikävä on, etten voi kääntää sitä sinulle suomeksi kyllin hyvin. Tahdon kuitenkin muutamilla sanoilla kertoa sen sisältöä.

»Jokapäiväisiä toimia vain sinun elämäsi tehtävä on. Henkilö, pintapuolinen ja halpa, tätä halveksinee. Mutta maailman suuri Vapahtaja, Jordaninhan rannoilla Hän ilmestyi — mahtavien vuolien, virtojen varreilla ei. — — Siis elämäsi hiljaisen, syrjäisen joen reunalle kutsu'os sinäkin luoksesi Ystävän parhain! Kutsu'os Häntä helteessä päivän, myöhään, varhain! Uskopas! ilotonna ei, loistoa, arvoa vailla päivä ei

kulunut vielä — päivä, aljettu vain nimessä Lohduttajan. Sinunkin elämäsi on suuruutta, arvoa täynnä Sille, jonk' silmien eess' selvänä kaikki tääll' on«.

Ystävyydellä

HELENA LUOMA.

Kuvernööri.

(Jatkoa n:o 8).

— Tämmöinenkö se sinun palatsisi onkin, sanoi hän kun oli vähän katsellut ympärilleen.

Nyt oli Anna varma, että Antti oli hullu. — Väkijuomain vaikutus vuosi vuodelta oli vienyt Antilta järjen, selitti vanginkuljettaja hiljaa Annalle.

Sen kuultua meni Anna ulos. Hän itki kovin. Hän itki itsensä väsyksiin.

Viikon päästä haudattiin Anna.

Ruumissaatossa oli Anttikin. Hän komisteli itseään höyhenillä hatussa ja kiiltävillä napeilla, vanha sotaupseerin virkatakki yllä.

Ei vähänkään hän näyttänyt surulliselta vaikka äitinsä ruumis laskettiin hautaan.

Kunta toimitti Antille hoitajan ja hän sai asua äitinsä torpassa.

Antti ei tabtonut tehdä työtä. Hän oli saanut päähänsä että hän on iso herra. Nyt oli äidin säästämät rahat hyvään tarpeeseen. Kun ne loppuivat täytyi kunnan häntä elättää.

Kun entinen uniformunsa oli kulunut antoi pitäjässä asuva kenraali Antille vanhan takkinsa. Antti luuli kenraalin pitävän häntä toverinansa ja meni usein kenraalin kyökkiin. Kun kenraali sanoi Antille miksi hän niin usein tulee heille, sanoi Antti: suuret herrat aina käyvät toinen toistensa luona vieraana.

Ihmiset eivät Antista paljon välittäneet.

Näin eleli hän edelleen.

Kerran eräänä päivänä istui Antti kiikussa maantien vieressä. Silloin ajoi eräs nuori herra tiellä, mutta hänen arka hevosensa seisahtui nähdessään kiikun. Se oli pitäjän uusi nimismies.

— Mies hoi, älä kiiku että pääsen sivu ajamaan, sillä hevonen pelkää.

Antti ei ollut kuulevinaan.

— Ei saa kiikkua, huusi herra vihaisemmin.

— Kuka se on, kysyi Antti.

— Minä, sanoi herra, ja sinun pitää lakata kiikkumasta.

— Herra minäkin olen, sanoi Antti.

— Minä olen nimismies.

— Mutta minä olen kuvernööri, sanoi Antti.

— Eikö herra kuvernööri olisi hyvä ja tulisi pois kiikusta, että hevoseni ei pelkäisi, puhui nimismies, kun hän huomasi miehen hulluksi.

Silloin Antti laskeutui alas.

Nyt selitti nimismies menevänsä johtamaan sammutustyötä eräässä tulipalossa.

Nimismies pyysi kuvernööriä istumaan viereensä kärryille ja katsomaan tulipaloa.

Mielellään Antti rupesikin ja kovasti lähdettiin ajamaan.

Kun he saapuivat sinne olikin se Antin naapuritalo tulessa.

Siellä kuultiin että talon 4-vuotinen tyttö oli jäänyt liekkien keskelle. Lapsen äiti väänteli epätoivoisena käsiään ja valitti surullisesti. Isä seisoi toimettomana vieressä.

Kun hullu Antti oli saanut tietää mitä oli tapahtunut, riisui hän kenraalipukunsa yltään, kasti sen eräässä ammessa märäksi, pani sen uudestaan päällensä ja juoksi kenenkään aavistamatta palavaan rakennukseen.

Hämmästyneinä katsoivat ihmiset sinne.

Hetken kuluttua tuli Antti sieltä ulos hengetön lapsi sylissään, jonka hän heitti äidille. Antti oli käärinyt takkinsa savuun kuolleen lapsen ruumiin ympärille. Äiti kaatui kuolleen lapsensa luo. Siihen kaatui Anttikin. Kun tarkemmin katsottiin, oli hän kuollut. Hirveät palohaavat olivat surmannet kuvernöörin.

Pieniä tietoja.

— **Puhuvien kuuromykkäin liitto.** Viime toukokuun 14 p:nä oli Turun k. m. kouluun kokoontunut noin 50 puhekoulun käynyttä kuuromykkää keskustelemaan liiton perustamisesta puhuvien k. m. kesken. Uunisepän työntekijä Oskari Hatt, jonka alotteesta tämä ajatus oli lähtenyt, teki ensin selkoa tämmöisen yhdistyksen eli liiton tarpeellisuudesta ja tarkoituksesta sekä luki kyhäämänsä sääntöehdotuksen. Kokoukselle esitettiin sitte myös Turun k. m. koulun opettajiston, joka asiata oli kokouksessaan pohtinut ja yksimielisesti sitä kannattanut, laatima ehdotus liiton säännöiksi. Tämän jälkeen keskusteltiin innokkaasti oman liiton perustamisesta. Useita kymmeniä puhevuoroja käytettiin. Kaikki puhujat kannattivat lämpimästi uutta yritystä. Ja keskustelun päätyttyä valittiin 7-henkinen toimikunta, jonka tehtäväksi jätettiin mainittujen, kokoukselle annettujen sääntöehdotusten yhteensovittaminen. Tästä uudesta ehdotuksesta päätettiin antaa jokaisen kokouksen jäsenen vielä ilmaista mielipiteensä. Syksyllä liiton säännöt sitte lopullisesti hyväksytään varsinaisessa perustavassa kokouksessa Turussa. Kokouksessa vallitsi innostunut mieliala. Hilpein, toiverikkain mielin uuden, oman liiton saamisesta, lähti jokainen pois tästä kokouksesta.

Kokouksen valitseman toimikunnan tekemä sääntöehdotus onkin jo valmiina. Se on julaistuna toisessa paikassa tätä numeroa otsakkeella »Puhuvien kuuromykkäin Liiton Säännöt Turussa». Kokouksen osanottajia pyydetään siitä, niin pian kuin mahdollista, lähettämään muistutuksia Turun k. m. kouluun.

— **Jumalanpalveluksen** kuuromykille Tampereella piti pastori Nordman heinäk. 15 ja 16 päivinä. Ensimmäisenä päivänä kokoonnuttiin aamulla kello 9 vanhaan kirkkoon, jossa pastori piti koulua. Hän selitti raamattua Vanhaa ja Uutta Testamenttia kuvien avulla. Illalla kokoonnuttiin Evankeliumiyhdistyksen rukoushuoneeseen, jossa pastori jatkoi koulua. Sunnuntaina 16 p. kävivät kuuromykät Herran Ehtoollisella. Iltapäivällä kokoonnuttiin taas rukoushuoneeseen, jossa pastori vielä piti koulua. Myöhemmin klo $^1/_2$ 8 tehtiin pieni kävelymatka Tammelan kaupunginosan läheisyydessä olevaan metsään, jossa kuuromykät, pastori ja hänen rouvansa valokuvattiin. Kuuromykkiä oli kaikkiaan noin 60, näistä 49 kävi Herran Ehtoollisella.

Näin saimme täällä taas oman sielunpaimenemme opastusta, vanhat ystävät ja koulutoverit tavata toisensa ja vaihettaa ajatuksiansa. Tyytyväisinä palasivat kaikki omiin askareihinsa.

— **Sanomalehdet.** *Tidskrift för döfstumma* heinä- ja elokuun numero sisältää:

Tervehdys. L—a A—n (Linda Aschan) tuo viime talvena kuolleen kuuromykkäin opettajattaren ja toverinsa Mana af Forselles'en viimeisen tervehdyksen kuuromykille. Pitkällisen sairaudensa aikana oli hän usein käynyt toveriansa tervehtimässä ja tämän johdosta hän puhuu rakkaaksi tulleesta vainajasta. — Uskonnollinen mietelmä, I. L—g kirjoittamana. *Muutamia sanoja sielumme ylentämiseksi.* — Senjälkeen on sanomalehti Helsingsfors-Postenin mukaan kerrottu *viime kesäisestä kuuromykkäin kokouksesta.* — Isak Eneberg kertoo *matkastaan ja näkemisestään Tukholmassa.* — Sitten on kuusi kirjettä kuuromykiltä, nimittäin Karl Lindbergiltä Tenalasta, Karl Edv. Hell-

strandilta Uudesta Karlepyystä, Aina Dahlbergilta Turun Ruissalosta, Fanny Åbergilta Sippolasta, Hulda Svahnströmiltä Nagasta, Pipar'kylästä ja Elvira Kullbergilta Sippolan Martinkylästä. — Pieniä tietoja on lähes viisi sivua. Niissä muun muassa kuvataan »pikku Pekkaa», joka on kuuromykkä, sokea ja rampa, ja hänen elämätänsä ja nykyistä tilaansa.

Ilmotus.

Valokuvia kuuromykkäin kokouksesta Helsingissä.

Täten ilmoitan että valokuvia Helsingin kuuromykkäin kokouksesta 4 p:ltä kesäkuuta saapi ostaa allekirjoittaneelta. Mallikortti on hyvin onnistunut. Kuvat lähetetään heti tilaajille. Lähettämällä allekirjoittaneelle 6 markkaa saadaan 30 × 40 cm suuruinen kuva, sitäpaitsi on lähetettävä 50 p. postimaksuksi. 4 m saadaan 24 × 30 cm suuruinen kuva, postimaksua 50 p. 2 markalla 50 p. saadaan 18 × 24 cm suuruinen kuva. Sitä paitsi saadaan tilata 3 muuta kuvaa, kokouksesta kirkossa, oikein hyvä kuva, sekä hyvä kuva Kaivopuiston vuorelta otettu ja erittäin kaunis kuva otettu Kaivopuiston metsässä. Kaikki kolme ovat kooltaan 18 × 24 cm ja maksavat 2 mk. kappale sekä postimaksua 50 p. tahi 1 markan jälkivaatimuksella eli postietuannilla.

Osoite: *Oulunkylän asema.*

Kunnioituksella

Valter Stadius.

Kirjoissa:

Fanny Dagmar Seppänen

Pietari

Edvard Saastamoinen

Helsinki.

Mikkeli, O. B. Blomfelt'in kirjapaino 1905.